Putujúca maska, modré pozadie :)

Vo vedecko-fantastickom filme *Neuveriteľný zmenšujúci sa muž* (1957) sa mal herec Grant Williams (1931-1985) postupne zmenšovať. Niektoré časti filmu nakrútili s dekoráciami nadživotnej veľkosti, vrátene nezvyčajne veľkých kresiel a stolov. Ale v niektorých scénach, napríklad, keď Williamsa naháňala jeho v porovnaní s ním obrovská mačka, použili filmári postup nazývaný putujúca maska.

Podobne ako pri nepohyblivej kreslenej maske sa na putujúcej maske do pozadia filmu urobí „otvor", ktorý sa dá prekryť oddelene nakrúteným dejom. Ale pri putujúcej maske musí tento „otvor" meniť polohu či veľkosť do okienka k okienku, aby sa zhodovala s oblasťou, v ktorej sa herci a predmety majú pohybovať.

Tento proces sa v širokej miere uplatnil pri nakrúcaní filmov so Supermanom, najmä keď mal Superman letieť do veľkej vzdialenosti a zmenšovať sa až do veľmi malého obrazu.

Najbežnejší používaný spôsob sa nazýva „modré pozadie". Herci, miniatúrne modely alebo iné predmety sa nafilmujú na modrom pozadí. Farebný negatív filmu sa potom odkopíruje na čiernobielu originálnu kópiu, ktorá zachytí len modrú oblasť. Na výslednom filme je pozadie jasne viditeľné, zatiaľ čo dej v popredí je zachytený len ako silueta.

Tomuto postupu sa vraví **putujúca maska**.

Film sa potom vloží do optickej kamery, kde sa zakryje nežiadúce popredie a pozadie filmu je odkryté. Potom sa postup obráti, zakryté zostáva pozadie a dej v popredí sa pridá na negatív filmu. A tak každé okienko filmu obsahuje popredie i pozadie.

Modré pozadie

Najprv nafilmujú hercov a pozadie sa dokrúti neskôr. Najskôr objekt snímajú pred modrým pozadím. To uľahčuje vytvorenie otvoru v putujúcej maske. Otvor – keď splynie s pozadím – mení polohu spolu s hercami. Fázy postupu pri nakrúcaní filmu *Dobyvatelia stratenej archy* ukazujú, ako sa pri filmovaní v ateliéroch používa modré plátno v pozadí (vľavo) a ako obraz vyzerá, keď sa pridá vonkajšia scéna (vpravo).

Tenká modrá čiara

Niekedy na obrysoch hercov alebo modelov vidieť tenkú modrú čiaru alebo rozmazaný okraj. Túto čiaru, ktorá je výsledkom odrazu od modrého plátna v pozadí, už v súčasnosti špecialisti na optické efekty vedia odstrániť.

Inú, aj keď namáhavejšiu metódu vytvárania putujúcej masky použil Stanley Kubrick vo filme *2001: Vesmírna odysea*. Keby sa film s vesmírnymi dopravnými prostriedkami a hviezdami v pozadí skladal, objavili by sa hviezdy aj na obrazoch vesmírnych lodí. Aby sa tomu Kubrick vyhol, musel nechať urobiť do hviezdneho pozadia otvory v tvare vesmírnych korábov, ktoré zodpovedali zmenám pohybu týchto lodí. Najstarší, najzdĺhavejší a najdrahší spôsob, ako vytvoriť putujúcu masku, je nakresliť siluety vesmírnych lodí na stovky okienok filmu. Tento postup použil aj Kubrick.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania